

آگاهی های جنسیتی در مورد کووید-۱۹ | افغانستان

۷ می؛ سال ۲۰۲۰

نشریه ۳: تاثیرات کووید-۱۹ روی اجرای آجندای زنان، صلح و امنیت

این آگاهی همچنان در اخیر با یک سلسله سفارشات و پیشنهادات برای جلب توجه شرکای ملی و بین المللی به منظور اطمینان از تطبیق کامل آجندای زنان، صلح و امنیت در این دوره حساس در افغانستان، همراه است. اداره ملل متحد برای زنان در افغانستان خود را ملزم به این می دارد تا از پیشرفت در اجرای آجندای زنان، صلح و امنیت از سوی دولت افغانستان، ملل متحد، و شرکای ملی و بین المللی حمایت نماید. اداره ملل متحد برای زنان در نظر دارد تا از طریق بلند بردن مهارت های رهبری، تخصص و تجربیات زنان به منظور دستیابی به صلح و انکشاف پایدار در افغانستان، از آنده زنان که از بحران ها و کشمکش ها متاثر شده اند حمایت کند. این آگاهی می خواهد به این هدف با استفاده از ایجاد یک گفتگوی همه جانبه پیرامون تاثیرات کووید-۱۹ در تمامی دستورات کاری مربوط به آجندای زنان، صلح و امنیت؛ به شمول تاثیر آن روی زنان، جامعه مدنی زنان و مدافعان حقوق زن رسیدگی نماید.

به تعقیب آگاهیهای قبلی جندر،^۱ و به منظور برجسته ساختن تاثیرات خاص کووید-۱۹ روی جندر در افغانستان، اداره ملل متحد برای زنان آگاهی سوم را منتشر می کند. این آگاهی روی تاثیرات کووید-۱۹ از نقطه نظر زنان، صلح و امنیت تمرکز دارد. این آگاهی موارد تاثیر گذار روی جندر؛ قسمی که در آگاهی های قبلی مورد بحث قرار گرفته بود و همچنین خطراتی را که مشخصاً متوجه زنان، سازمان های جامعه مدنی زنان و مدافعان حقوق زن که تمرکز بر استقرار صلح دایمی و پایدار در افغانستان دارند و همچنین فرصت ها جهت اطمینان از دسترسی زنان به حقوق شان در زمینه مشارکت آنها در مواضع رهبری تصمیم گیریها و ایجاد آینده کشورشان، را تحت پوشش قرار میدهد. این آگاهی همچنین نیاز فوری برای تضمین از تطبیق پلان عمل ملی افغانستان مبتنی بر قطعنامه ۱۳۲۵ (۲۰۱۹-۲۰۲۱) شورای امنیت ملل متحد و چگونگی تاثیر گذاری آن به واکنش دراز مدت علیه کووید-۱۹ که زمینه ارتقاء برابری جنسیتی را فراهم نماید را نیز مورد توجه قرار میدهد.

¹Issue I: Gender Alert on COVID 19 in Afghanistan: Ensuring a Gender Sensitive Humanitarian Response, UN Women (24 April 2020) and Issue II: Gender Alert on COVID 19 in Afghanistan: Ensuring Access to Services for Survivors of Violence Against Women and Girls, UN Women (30 April 2020).

²UN Women supports women's full and equal representation and participation in all levels of peace processes and security efforts. UN Women's work on women, peace, and security is guided by 10 UN Security Council resolutions—2467, 2242, 2122, 2106, 1960, 1889, 1888, 1820, 1325, and 2493—and is bolstered by a number of related normative frameworks, which make up the broader women, peace, and security (WPS) agenda.

زمینه و چگونگی شکل گیری تاثیرات جنسیتی ناشی از کووید-۱۹

دختران که توسط طرف های درگیر صورت می گیرد ادامه می دهد.^۱ در اخیر، جابجایی مدافعان حقوق زنان به خاطر درگیری ها،^۲ و همچنین حملات برنامه ریزی شده و هدفمند برای از بین بردن رهبران زنان و مدافعان حقوق زنان نشان دهنده وضعیت سخت کاری زنانی است که با پذیرفتن خطرات جانی فعالیت مینمایند. موارد متذکره و آنچه در دو آگاهی قبلی ذکر شد با تهدید وخیم شدن از اثر پاندمی کووید-۱۹ روبرو اند.

کووید-۱۹ همچنین زمانی فرا می رسد که بحران های سیاسی دیگری مانند مذاکرات بین الافغانی پس از امضای موافقت نامه صلح بین طالبان و ایالات متحده آمریکا در فروری سال روان، در این کشور در جریان است. با وصف اینکه تلاش ها برای صلح در افغانستان تسریع یافته است، مانند معرفی تیم مذاکرات صلح از سوی دولت افغانستان، کووید-۱۹ باعث شد تا سرمنشی عمومی اداره ملل متحد خواهان آتش بس جهانی برای حمایت از تلاش ها و اتحاد برای مبارزه با این ویروس شود. امروز همانند گذشته، رهبران زنان افغان، فعالین عرصه زنان و نمایندگان جامعه مدنی می خواهند صداهای شان شنیده شده، اولویت های شان در نظر گرفته شود و نماینده های شان در تمامی پروسه ها و دستاوردهایی که به منظور صلح و ثبات دایمی در افغانستان جریان دارد به رسمیت شناخته شده شود. تاثیر کووید-۱۹ بر توانایی های این گروه ها در تاثیرگذاری بر پروسه های صلح و امنیت، به شمول پاسخ به بیماری همه گیر، برای تضمین نمودن اینکه پروسه ها و پاسخ های متذکره از حقوق زنان حمایت و پاسخگویی نیازمندی های رو به تکامل آنها باشد، ضروری است.

موضوعات قابل توجه

آجندای زنان، صلح و امنیت و اجرای آن باید با وجود مسایل فوری مانند پاندمی، امنیت، صحت و کمک های بشری در اولویت باقی بماند.^{۱۱} الزامات مربوط به آجندای زنان، صلح و امنیت نیازمند سرمایه گذاری دوامدار از بخش مدنی و میکانیزم های حمایتی برای جامعه مدنی زنان و معماران صلح

شورای امنیت ملل متحد با اقتباس هشتمین قطعنامه آن در مورد زنان، صلح و امنیت در سال ۲۰۱۵ تاکید ورزید که شیوع بیماریهای همه گیر باید با در نظر داشت سیر سریع جهانی شدن امروزی منحصیث یک تهدید آشکاری در حوزه صلح و امنیت شناخته شود.^۲ در جریان همان سال افغانستان نخستین پلان عمل ملی قطعنامه ۱۳۲۵ (۲۰۱۵-۲۰۲۲) خود را به تصویب رسانید. پلان عمل ملی در مورد تاثیر درگیری های مسلحانه بالای زنان در افغانستان از آسیب پذیری در برابر خشونت های جنسی و جنسیتی گرفته تا محرومیت گسترده در زمینه دسترسی به نهادهای عدلی، خدمات صحتی، آموزش و فرصت های شغلی، توضیحات ارایه می دارد.^۳ پلان عمل ملی افغانستان، در زمینه رکن رفاه و بهبود، فقدان منابع اقتصادی کافی برای زنان را شرح داده و خواستار ایجاد میکانیزم های کمک رسانی، فرصت های انکشاف اقتصادی و ارایه خدمات مساوی برای احیا و بهبود مجدد، می باشد.^۴

به طور کلی نابرابری های جنسیتی در افغانستان که در نتیجه جنگ های مسلحانه و بحران های بشری بوجود آمده اند با تهدید بدتر شدن بر اثر بحران کووید-۱۹ روبرو اند.^۵ در تازه ترین گزارش شورای امنیت ملل متحد، تاثیرات متداوم درگیری ها بالای زنان توسط سکرتر جنرال این شورا برجسته شده است که بر اساس آن ۴۲ درصد از تلفات غیر نظامیان در این درگیری ها را زنان و کودکان تشکیل می دهد.^۶ با وجود کمبود آمار و معلومات و گزارش آن ها، شیوع خشونت های جنسی و جنسیتی به شمول خشونت هایی که مرتبط با منازعات می باشد هنوز یک نگرانی جدی است. در حقیقت بی ثباتی دوامدار، نابرابری جنسیتی، مهاجرت های داخلی، خدمات ناکافی، محدودیت دسترسی و اقدامات تبعیض آمیز، چوب سوخت گزارش دهی موارد خشونت جنسی مرتبط به درگیری ها در افغانستان را تامین می کند.^۷ ملل متحد به مستند سازی موارد خشونت جنسی و جنسیتی علیه زنان و

^۱United Nations Security Council Resolution 2015) 2242) recognizing global nature of pandemics as part of the evolving peace and security landscape. See also UN Secretary-General's policy brief: The impact of COVID19- on women (9 April 2020).

^۲Afghanistan's National Action Plan on UNSCR 2022-2015) 1325) (hereinafter NAP 2022-2015) 1325), page 2. See also Afghanistan's National Action Plan on UNSCR 1325 Phase II (2022-2019) (hereinafter NAP 1325, Phase II (2022-2019), pages 8-6, pillar 1, strategic objective 2.

^۳Ibid., NAP 2022-2015) 1325), page 7 and NAP 1325, Phase II (2022-2019), page 9-8, pillar 4, strategic objective 4.

^۴See UN Secretary-General's policy brief: The impact of COVID19- on women (9 April 2020); Njoki Kinyanjui, COVID19-: a double burden for women in conflict settings, London School of Economics (23 April 2020); Gender Implications Of Covid19- Outbreaks In Development And Humanitarian Settings, Care (April 2020).

^۵Report of the Secretary-General on the situation in Afghanistan and its implications for international peace and security (S/2010/2020), para. 36.

^۶Ibid., para 80.

^۷Report of the Secretary General on conflict-related sexual violence (S/280/2019).

^{۱۰}Report of the United Nations Special Rapporteur on the situation of women human rights defenders (A/HRC/60/40).

^{۱۱}UN Secretary-General's policy brief: The impact of COVID19- on women (9 April 2020). See also United Nations Security Council Resolution 2015) 2242) recognizing global nature of pandemics as part of the evolving peace and security landscape.

مشارکت مستقیم، شمولیت و ایجاد ائتلاف

با وجود تعیین پنج زن در تیم رسمی مذاکره کننده صلح در افغانستان،^{۱۳} یکپارچه سازی موضوعات مربوط به زنان و حفاظت از حقوق زنان و همچنین سهم گیری گسترده و مشورت با آن ها در امور صلح از جمله مسایلی است که نیاز به تلاش های همسو و هماهنگ دارد. کووید-۱۹ باعث محدودیت در رفت و آمد ها و تجمعات عمومی شده است این موضوع منجر به قرار گرفتن چالش ها فراروی اجماع زنان و جامعه مدنی زنان برای حضور گسترده تر در گفتگوهای احتمالی بین الافغانی گردیده است. بر علاوه، ایجاد یک فضای امن و شفاف برای اطمینان از اینکه پلان های در حال اجرا و پروسه های مربوط به دستیابی به صلح با طالبان منعکس کننده اشتراک فراگیر زنان باشد، حیاتی است.

تا به امروز بسیاری از استراتژی های که از مشارکت زنان حمایت و پشتیبانی کرده است بر روی روش ها و میتودهایی متمرکز بوده که نیازمند مشارکت حضوری، دیپلماسی و گفتگو بوده است. نیاز است تا تمامی نهادهای ذیربط، استراتژی های فعلی خود را طوری عیار سازند تا توانایی های زنان و دیگر گروه ها همکار در عرصه تاثیرگذاری و نظارت بر تلاش های جناح های مختلف درگیر برای آوردن صلح و ثبات، در تمامی موارد مربوط به پروسه صلح مانند اعتماد سازی، ترتیبات مربوط به آتش بس، موارد حقوق بشری، تبادل زندانیان و غیره موارد، افزایش یابد. در نهایت، به عنوان محرکی برای تسهیل گفتگوهای مربوط به صلح در یک فضای آنلاین، ضروری است تا دسترسی محدود به تکنولوژی در افغانستان را در نظر داشته و نظر به سطح موجودیت نو آوری ها، میزان مشارکت در این پروسه ها در نظر گرفته شود. با دسترسی تنها ۱۴ درصد از نفوس افغانستان به اینترنت، فضای آنلاین در افغانستان محدود بوده و اساساً مختص به ساحات شهری میباشد.^{۱۴}

چالش های مربوط به برقراری و تداوم صلح در سطح محلی

محدودیت های بیشتر بر جنبش ها و مجامع زنان برای صحت عامه، به این معناست که سازمان هایی که قبل از این بر روی ایجاد ائتلاف ها و حرکت ها به منظور اطمینان از انعکاس حقوق شان در گفتگوهای بین الافغانی کار می کردند از جهات مختلف تحت فشار اند. همکاران بخش اداره

است. بر علاوه، پاسخ های مربوط به پاندمی باید حمایت، حفاظت، سهم گیری معنا دار و رهبریت زنان را نیز در بر داشته باشد. این موضوع بسیار حیاتی است، زیرا حکومت افغانستان به طرف گفتگوهای بین الافغانی برای رسیدن به یک توافق به منظور پایان دادن به درگیری ها با طالبان روان است.

مشارکت معنا دار زنان در پروسه های مربوط به صلح و امنیت و تصمیم گیری در افغانستان نه تنها برای اطمینان از همسو بودن راه حل ها و پاسخ های مربوط به کووید-۱۹ برای کاهش خلاهایی که در حوزه زنان وجود دارد (و در آگاهیهای قبلی ذکر شد)، مهم است بلکه از این جهت نیز اهمیت دارد که اطمینان حاصل شود صلح در افغانستان می تواند دوام کند و زنان به حقوق خود دسترسی داشته و در پروسه های تصمیم گیری در باره آینده کشور خود سهیم باشند. متعادل کردن نگرانی ها در مورد مسایل فوری صحت و تاثیرات درازمدت گفتگو های فراگیر و موافقت نامه صلح روی آینده افغانستان، وظیفه ای حیاتی است. بخش های بعدی مسایل اولیه مربوط به زنان، صلح و امنیت که دغدغه اصلی میان شرکا می باشد را برجسته می کند.

مشارکت معنی دار زنان در گفتگو های بین الافغانی

با وجود پیشرفت های که در حوزه مشارکت زنان در جامعه و در زندگی اجتماعی در ۱۹ سال گذشته در افغانستان صورت گرفته است، پایه های اساسی مشارکت معنا دار زنان در پروسه های مربوط به صلح، به شمول برابری حقوق زنان، مشارکت گسترده، مسئولیت و حفاظت از خشونت ها و دسترسی به خدمات اجتماعی اولیه هنوز هم همچنان تحت فشار قرار دارد.^{۱۲} این چالش های موجود و مداومت در عدم مشارکت معنا دار زنان در عرصه تلاش ها برای پایان درگیری ها و آوردن صلح، به این معنی است که احتمالات قوی وجود دارد که در مورد زنان پسرقت صورت گیرد، به خصوص در عرصه های مذاکرات صلح با گروه طالبان، اهمیت دادخواهی مداوم برای حقوق زنان و حفظ تلاش های اسبق بسوی یک گفتگوی بین الافغانی همه شمول.

¹²For an overview of the "building blocks" required for women's meaningful participation in peace processes, see UN Women, Report of the Expert Group Meeting on Women's Meaningful Participation in Negotiating Peace and the Implementation of Peace Agreements (2018).

¹³"UN Envoy Welcomes Afghan Negotiation Team," TOLO News, 1 April 2020 (accessed 5 May 2020).

¹⁴See Individuals using the internet, World Bank (accessed 5 May, 2020).

امور مربوط به پولیس و نهادهای عدلی در جریان پاندمی کووید-۱۹ در آگاهیهای قبلی تشریح شده است.^{۱۶} در افغانستان نیز زنان، گروه های مدافع حقوق زن، خبرنگاران، فعالان، رهبران سیاسی و اجتماعی و محرکین جنبش های زنان همچنین درجه بالای خشونت ها به شمول آزار و اذیت در ملاء عام، تهدید به خشونت، هدف قرار گرفتن مستقیم و ترور بدلیل کار شان، چالش های از قبیل نورم های عرفی و کلیشه ها جنسیتی را در محیط های عمومی و خصوصی تجربه می کنند.^{۱۷} این موضوع در مورد زنانی که پست های رهبریت سیاسی دارند و یا در صفوف پولیس و اردو کار می کنند همانند زنانی که در جامعه مدنی و دیگر سکتور ها فعالیت دارند، صدق می کند.

در حالیکه خشونت ها و دیگر انواع تخلف های جاری علیه زنان بدون بازخواست در جریان است، دستورهای جدیدی که مبنی بر اجرای قرنطین برای اجرا به پولیس و نهادهای امنیتی داده می شود می تواند شهروندان و به صورت خاص زنان و دیگر گروه های آسیب پذیر را به علت سوء استفاده از قدرت توسط پولیس و عدم وجود نهادهای کمک کننده، در خطر قربانی شدن قرار دهد. این موضوع همچنین می تواند از مستند سازی خشونت ها و تشخیص به موقع علل آن ها به علت فقدان وجود گزارشات و عدم دسترسی به کسانی که مورد این چنین خشونت ها واقع شده اند، جلوگیری کند. لازم است اطمینان حاصل شود که تمامی دستورها بصورت صریح و با مکانیزم های شفاف نظارت و پاسخگویی در راستای قوانین ملی و بین المللی منتشر شوند. دخیل کردن زنان و اعضای گروه های آسیب پذیر در طرح پالیسی های امنیتی و استراتژی های کاهش خطر به منظور اطمینان از نظارت درست و احترام به قوانین در میان نیرو های امنیتی که دستورات مربوط به قرنطین را اجرا می کنند یکی از گام های نخست خیلی حساس در این راستا میباشد.

رفاه و بهبود: رهبری زنان و مشارکت معنادار در طراحی و ارائه کمک های بشر دوستانه

در مورد کمک های کووید-۱۹ این تنها کافی نیست که نیازهای زنان در پروسه طرح و اجرای برنامه های رفاه و بهبود در نظر گرفته شود بلکه آنها باید از بدوی پروسه و اکثر اوقات سهمیم ساخته شوند. اطمینان از اشتراک کامل زنان در پلان ها، رهبری و رساندن کمک های بشر دوستانه به منظور

ملل متحد برای زنان که در سطح ولایتی و ناحیوی کار می کنند کارها و گردهمایی های مربوط به اعمار صلح که جهت تقویت نقش زنان بی سواد و کم سواد در دفاع از حقوق شان و همچنین بلندبردن تجربیات آن ها و تقویت دیدگاه شان در مورد صلح در سطح ملی صورت می گرفت را متوقف کرده اند. در همین حال بعضی از سازمان های مربوط به زنان با کمبود ضروریات و کمک هایی که به مجامع زنان برای رفع نیازهای فوری شان ارایه می کردند، مواجه اند. این واقعیت ها برای سازمان هایی که در حال حاضر در بخش زنان کار می کنند و به حمایت مستمر برای رفع این چالش ها نیاز دارند، خطرات عملیاتی، مالی و امنیتی را بوجود آورده است. پاندمی کووید-۱۹ وضعیت خاصی را ایجاد نموده است؛ طوری که با اعمال مقررات فاصله فیزیکی و دیگر ضروریات صحتی که نیاز است مراعات شود، حرکت سازمان ها را در یک مقطع بحرانی برای پیشرفت پروسه های صلح در افغانستان با مشکل مواجه ساخته است.

این چالش ها همچنین با موانع تخنیکی، عملیاتی و مالی در جریان این پاندمی مواجه شده است. نهادهای جامعه مدنی زنان، مدافعان حقوق بشر، انجمن های مربوط به سازماندگان و دیگر همکاران، حمایت های بیشتری را برای غلبه بر مشکلات اقتصادی، اجتماعی و فشاری های دیگر که در کنار چالش های عادی اجرای برنامه ها در افغانستان با آن روبرو اند، نیاز دارند. در حد امکان، ابتکاراتی مانند «صندوق زنان، صلح و کمک های بشری کووید-۱۹ پنجره کمک های اضطراری»، که افغانستان نیز واجد شرایط آن است، باید ارتقا یافته و محلی سازی شود تا بتواند حمایت های مورد نیاز خود را از معماران صلح بخش زنان در همه سطوح تقویت کند.

اجرای دستورهای مربوط به قرنطین از سوی پولیس و نیروهای امنیتی و تاثیر آن بالای جامعه مدنی و مدافعان حقوق زنان

گزارشات زیادی از سراسر جهان در مورد بدرفتاری پولیس و پایمال کردن حقوق مردم به شمول اقداماتی مانند استفاده بیش از حد از زور، هدف قرار دادن گروه های آسیب پذیر و ناتوانی در حمایت از گروه های به شدت آسیب پذیر در مقابل پاندمی کووید-۱۹ به دست آمده است.^{۱۸} موضوعات مشخص مربوط به دسترسی سازماندگان خشونت به خدمات و

¹⁵Statement of the Special Rapporteurs on COVID-19- security measures no excuse for excessive use of force (17 April 2020).

¹⁶Gender Alert on COVID 19 in Afghanistan | Issue II: Ensuring Access to Services for Survivors of Violence Against Women and Girls, UN Women (30 April 2020).

¹⁷For one example, see Violence against Women in Afghanistan's 2018 Parliamentary Elections, UN Women and Afghanistan Research and Evaluation Unit (AREU) (2019) and Violence Against Women in Elections in Afghanistan: An IFES Assessment, International Foundation for Electoral Systems (2019).

شرکای کاری در ادارات ذیربط دولتی و همکاران بین المللی فراهم می کند تا با هم یکجا شده و مسایل حقوق بشری زنان و ملاحظات جنسیتی را در جریان کمک های خود در کوتاه مدت، میان مدت و بلندمدت ادغام کنند.

مشارکت گروه های که در حاشیه قرار دارند در راستای پاسخگویی به نیاز های مربوط به پاندمی کووید-۱۹

در جریان هر آگاهی از سوی اداره ملل متحد برای زنان، این اداره نیاز به اولویت بندی رویکردهایی برای تجزیه و تحلیل نیازهای زنان و همچنین سهم ساخت رهبری زنان و استفاده از تجربیات آن ها در طراحی کمک های مربوطه را مطرح کرده است. این امر مستلزم شناخت و پرداختن به موقعیت ها و وضعیت های مشخص زنان در افغانستان است که شامل (و نه محدود به) زنانی با سن و سال بالا، زنان دارای معلولیت های ذهنی و فیزیکی، زنان بومی، زنان زندانی، پناهجویان و مهاجرین و بیجاشدگان داخلی می شود. یکی از تأثیرات کلان که کووید-۱۹ در ساحه مشارکت گروه ها و کسانی که در مسایل مربوط به پاندمی و اعمار صلح بیشتر آسیب پذیر اند داشته است، محدودیت در مشارکت مستقیم در سطح ولسوالی، محلی و حتی ولایتی بوده است. محدودیت های رفت و آمد برای سازمان های بین المللی و همچنین سازمان های غیر دولتی و نهاد های جامعه مدنی به این معنی است که دسترسی به مردمی که دسترسی کم و یا هیچ به تکنالوژی دارند، صرف نظر از رساندن خدمات اساسی و امداد تقریباً غیر ممکن است. افزایش حمایت از اقدامات اجرایی شرکا از طریق تعامل مجازی یا تلفنی، پشتیبانی فنی و عملیاتی از سازمان های جامعه مدنی که فعالیت های آنها نیاز دارد در محور قرار بگیرد اقدام موقتی است که می تواند اتخاذ شود.

سفارشات

سفارشات مقدماتی ذیل بیانگر نیازهای نهادهای ذیربط و مربوط به زنان، صلح و امنیت به منظور افزایش هماهنگی و سوق دادن توجه به تأثیرات کووید-۱۹ در عرصه اجرای آجندای زنان، صلح و امنیت در افغانستان است. در ادامه این آگاهیها، اداره ملل متحد برای زنان در افغانستان همچنان به

طرح و ارایه کمک های بشردوستانه که با نیازهای زنان و مردان منطبق باشد ضروری است.

با یادآوری مواردی که در آگاهی قبلی (شماره ۱: آگاهیهای مربوط به جنسدر در افغانستان؛ اطمینان از کمک های بشردوستانه پاسخگو به نیازمندی های جنسدر) خاطر نشان گردید، آمار و معلومات ابتدایی نشان می دهند که زنان و دختران بر اثر بحران کووید-۱۹ خشونت های بیشتری را تجربه می کنند. بر علاوه تخمین زده شده است که این پاندمی تلاش های مربوط به پایان دادن به خشونت های مبتنی بر جنسیت در افغانستان را تا یک بر سه حصه^{۱۸} کاهش دهد. برعلاوه، همزمان با اینکه پیشبینی می شود خشونت ها علیه زنان افزایش یابد، شرایط از این هم پیچیده تر شده چون ممکن است ویروس کووید-۱۹ برای سوء استفاده کنندگان به عنوان تهدیدی برای زنان در معرض خطر که نمی توانند درخواست کمک کنند استفاده شود. طوری که در آگاهی قبلی به آن پرداخته شد،^{۱۹} افزایش چالش ها در دست یابی به بخش های ضروری مانند پولیس، نهادهای عدلی و خدمات صحتی باید مورد توجه قرار گیرد.^{۲۰} کمبود توانایی تمرکز بر جلوگیری و محافظت، احتمال بوجود آمدن تغییرات دگرگون کننده را محدود می کند. در افغانستان، در میان ۶۵۰۴۵ افراد بیجاشده داخلی بر اثر درگیری ها،^{۲۱} ۷ درصد از آنان به محل هایی بیجا شده اند که دسترسی به آن ها مشکل است که این موضوع آسیب پذیری آن ها را افزایش داده و از دسترسی آن ها به خدمات صحتی و دیگر خدمات جلوگیری می کند.^{۲۲}

در عین زمان، زنان به صورت قابل توجهی از طراحی و ارایه کمک ها در زمینه رفاه و بهبود به شمول اقدامات بشردوستانه، مانند بسته های اقتصادی در جریان بحران ها کنار گذاشته می شوند. ناکامی در مشورت و یا ناکامی در عملی کردن پیامد هایی را سبب خواهد شد که نه تنها دارای ثبات نمیشاند بلکه منجر به بیشتر شدن نابرابری های جنسیتی در درازمدت میشود. بدون مشارکت کافی زنان در پلان ها و کمک های مربوط به پاندمی، نیازهای مشخص آن ها به صورت گسترده نادیده گرفته خواهد شد. ارزیابی، هماهنگی، و واکنش به گرایش های شناسایی شده و مورد بحث در سراسر این آگاهی و آگاهیهای قبلی فرصتی را برای

¹⁸Impact of the COVID-19- Pandemic on Family Planning and Ending Gender-based Violence, Female Genital Mutilation and Child Marriage Pandemic threatens achievement of the Transformative Results committed to by UNFPA, UNFPA (27 April 2020).

¹⁹Gender Alert on COVID 19 in Afghanistan | Issue II: Ensuring Access to Services for Survivors of Violence Against Women and Girls, UN Women (30 April 2020).

²⁰UN Secretary-General's policy brief: The impact of COVID-19- on women (9 April 2020).

²¹See Internal Displacement due to Conflict, OCHA (accessed 5 May 2020) outlining that among those displaced by conflict 20 per cent men, 21 per cent adult women, 60 per cent children under the age of 18.

²²Internal Displacement due to Conflict, OCHA (accessed 5 May 2020).

گفتگوها و ارزیابی وضعیت حمایت از شرکای بین‌المللی و ملی ۷. بهبود سیستم هماهنگی در بین نهادهای ملی و بین‌المللی که در دوران کووید-۱۹ در بخش زنان، صلح و امنیت کار می‌کنند، به شمول تلاش‌ها برای پیشرفت گفتگوهای بین‌افغانی و برای اطمینان از اینکه در این گفتگوها مشارکت زنان، احترام به برابری جنسیتی و حقوق بشری زنان و موجودیت تخصص و تحلیل جنسیتی در نظر گرفته می‌شود.

مقامات ذیربط ملی و بین‌المللی می‌توانند سهم‌گیری فعال زنان و جامعه مدنی زنان را در پروسه‌های مربوط به صلح، امنیت و فعالیت‌های بشر دوستانه، به شمول طراحی و رساندن کمک‌های مربوط به پاندمی از طریق اقدامات ذیل ارتقا دهند:

۱. از ادامه تطبیق پلان عمل ملی افغانستان مبنی بر قطعنامه شورای امنیت ملل متحد ۱۳۲۵ (۲۰۱۹-۲۰۲۱) بشمول پرداختن به محدودیت‌های برنامه ریزی در جریان مراحل مختلف بحران کووید-۱۹، به حمایت خویش ادامه دهید.
۲. تعدیل استراتژی‌های فعلی مشارکت معنا دار زنان در مذاکرات بین‌افغانی بمنظور ارتقا و حفاظت از حقوق بشری زنان؛ از طریق نوآوری تکنولوژیکی و استراتژی‌ها برای مشارکت مستقیم و مبتنی بر مشوره آنان ویا ایجاد ایتلاف برای رسیدگی به مسئله نابرابری در زمینه دسترسی چنانچه در این آگاهی‌شناسایی شده است.
۳. زنان و نهادهای جامعه مدنی زنان را در تحلیل وضعیت فعلی قرنطین در افغانستان و افزایش گفتگو در باره این که چگونه عملکرد اصولی سکتورهای امنیتی می‌تواند به محافظت بیشتر حقوق بشر بانجامد، دخیل سازید.
۴. میکانیزم‌های حمایتی از مدافعان حقوق بشر در جریان وضعیت کووید-۱۹ را در نظر داشته و وضعیت‌های مربوط به حمایت از آن‌ها را مستند سازی کنید.
۵. فرصت‌های سریع و انعطاف پذیر حمایت مالی از نهادهای جامعه مدنی زنان را تسهیل کنید، به شمول ارایه حمایت‌های بیشتر برای شرکایی که در جریان وضعیت کووید-۱۹ با مشکلات مواجه اند و موارد دیگر مربوط به اجرای پروژه‌ها. در حد امکان، ابتکاراتی مانند «صندوق زنان، صلح و کمک‌های بشری کووید-۱۹ درپچه کمک‌های اضطراری»، که افغانستان نیز واجد شرایط آن است، باید ارتقا یافته و محلی سازی شود تا بتواند حمایت‌های مورد نیاز خود را از معماران صلح بخش زنان در همه سطوح تقویت کند.
۶. ارایه خدمات به آسیب دیدگان از درگیری‌ها و زنان بیجاشده داخلی و مخصوصا کسانی که در مناطق دور افتاده و صعب‌العبور هستند، در هماهنگی با سفارشات که در دو آگاهی قبلی تذکر یافته است را ادامه دهید.